

תורה אור

מוסף רש"י

[illegible]

תעלה עיוותוך. הא דלמי
אמסקנה סמך דלמי הנזה הנזה
קשה דק"ו הו"ל לאחיו: **מקום**
ש"ך לומר פקח ומלה יוכחו דלמי
מה אפרים שחורים שכן אסורין ב
מחנה מעלה בפרק קדשי ב
אח נפשושים בבהמה ובצוק וגו' פתח ה
לומר ששורש ומוחלל על שלש
השורים דהא כולה כ"ל להו בנאי קרא
ומוחלל נפקא לן בכל חייבין ומוחלל
בדמיון ובעדה עד כאן לשון הקונטרס
ובדריא חסיד הם דוקא בשרים חסידים
ובדולין דיבר המכוב דלמי בשרים חסידים
למאמ וז"ל דכל שהוא דהא בשרים חסידים
בשרים דלחמירין פק"ח דמניה (דף ג' ו')
הרמב"ם פ"א. חמה ילף כבולה חסיד
לאין שבורים משום דמחלל לא עבד

בשדה. וע"ה הג' הכ"ח חות כ"י י"ן נכתבו שלא לשמים
לי בהא דאיתתין אהרה כלל שום וכעית בכתביו: ב' ז'
אמתש מעבורה לעבורה דם

הדין. לעיל קאי דמייתא
בתפסקת מכות עושין מדין
בפ"ק דמכות (דף ה:) איש
אשר שלח את אמו בת אחותו
לתלמוד לומר ערות אחותו
שאין עושין מן הדין וכן לענין
אין לו כו' עד שאין מזהירין
דדרש להאי (א) אחותו גילה
אין אתמ קשר עושין מן הדין
מיניה אין מזהירין מן הדין
בבבא בבבא. שמיטה מהשב
וכתיב בהעלאת (עב) לא יבי
הרי הוא כמי (א) שמפרש בה

וּבְמִכּוֹת (דף יא.) וּבִפ' גִּיד הַסֵּה
תִּיתִי בִק"ו מִמּוֹתֶיהָ. הֵא
ש"ה לֹא נִקְטָה נְמִי הַנֶּה דִּלְטָה

ל"ד ואלה"כ מה"ד מקום שענש כ"ר כל"ן
כל"ל ובאה"ס: כ"ב] ל"ל לא [כתה"י ד"ה:
ל"כ דה"ט שמה שרצים אבל שרצים

הימר מניין: ח'ל ולא יוכחו עוד.
משמע מעשיו אסורין ועד עכשו
מוותרין לו ואם להם. עוש עשה ולא
תעשה: ולא אסרם להם. כרת: מקום
שלא עשה. כגון בקדשים שהקרינן
בשעת הימר: הוסיף. כדאמנן לו כלא:
שעש. כשקדשו בשעת אסור:
אינו דין שהוסיף. ולקמן פריך וזי
מוהירמן מה דין: משרים. ואם
חייב אזהרה בחבל בק"י משרים
טמאין כגון שמונה שרשים: במשהו.

וּמוֹתָנִים בְּכַדְשָׁהּ חֲנֹן חֲנֹן בְּכִיתִי
מַשְׁלִים מַשְׁלוֹרִים. שָׁן אֶמְוֹמֶיךָ
 כִּנּוּן לְפָרְדֵּה וּמוֹמֶלֶה: **שָׁן אֶסּוֹרִיךְ**
בַּמַּשָּׁה. לֹא־כִלְהָה בְּכַדְשָׁהּ דַּהֲמִי
 בַּחֲמִילָה בַּגִּמְרֵה בִּפְרִק קִדְשִׁי מִזִּבְחֵה
 דְּקָדֵשׁ: **וְלֹא תִשְׁקֹוּ אֹתִי נַפְשׁוֹתַיִים**
 בְּצִבְיָהֶם וּבַעֲרֹךְ וְגו' (יִרְמְיָה ט: פֶּסֶח)
 הַכְּמוֹז בִּזְמִילָה וְסִיִּים צְטוּמָהֶה לִּימֵר
 לֶךְ כְּשִׁיעוֹר טוֹמְאֶמְלֵךְ שֶׁל שְׁלֵיִים טוֹמֵאִים
 יַעֲזוֹר אֶבְיָתֶמֶן כָּל הַשְׂרִיִּים דֹּאֵר
 כִּינֹהֶר כִּיִּל לֵךְ בִּזְאִי קִרְא וּבִבֵּל אֲשֶׁר
 תִּרְמוֹשׁ הָאֲדָמָה וְגו' וַיַּעֲזוֹר טוֹמְאֶמְלֵךְ
 נִפְקָא לָן בְּכֹכֶל חִיִּיִּים (מַגִּיד דֵּי דִּי)
שָׁן חוֹמֵת חֲחִילָה בְּרִייתִי כְּכַדְשָׁהּ:
שָׁן חוֹפֶסֶת אֶן דְּמִיִּים. בַּזְּאִיִּסְרָה
 דַּהֲמִינָא בַּמַּסַּכַּת סוֹכֵה (דָּק מ: קֶדֶשׁ
 תַּהִיָּה לִכֶּסֶם מֵה דַּקֵּשׁ חוֹפֶסֶת אֶן דְּמִיִּי אֶף
 בְּנִיעִית מוֹפַסַּת אֶת דְּמִיִּי: מַלְלָנוּ. חֲלָבִין)
 הוֹמֵר מַלְלָנוּ בְּחִיָּה וּבְחִילָה מִמִּי אֵינִי
 לְמִיפְרָךְ הָא פִּירְכָא וּמַשְׁיָה אֶלְעֶזְרִיךְ
 אֹהֲרֵה חֲלָבִין: **אִי קִשְׁיָה** יֵי: בִּזְאִי
 אֶלְחִימָיָה אֹהֲרֵה לִשְׁחֹטִי חוֹן בִּזְאִי
 דְּקוֹרָא לֵי אֵה דַּהֲמִי בִּפְרִק קִרְאָה
 כְּרִיתוֹת (דָּק ב: דִּקְשָׁהֶם לִי כְּרִיתוֹת)
 לְהַתְּחַבֵּי עֲלֵיהֶם טַחֲלַת וְקַמְתִּי וְהַפַּסַּת
 וְהַמִּיָּה כִרַּח שִׁלְהֵם עַל מִזְבֹּחַ עֶשֶׂה
 הֵיךְ בִּזְאֵה וְלֹא־טַחֲלַת טַחֲלַת עַל
 שְׁגַמְתָּה: **וְדָמָא אִרְיָה בִּזְאֵה אֲלֵה עַל**
לֹא וּכְרַח כְּדִכְרִיב אֲשֶׁר לֹא חַעֲשִׂיָה
מִיִּיִּי: **פִּסְיָה.** זֹו אֹהֲרֵה מִקִּי
 מוֹתָנִיִּי דַּהֲמִי מִפְּנֵי בִּזְקָר: **שֵׁיִשׁ לֹא תִּקְנֵה.**
 בְּשִׁלְמוֹתֵי פֶסַח שֶֹׁׁמֵר: **וְכִי מוֹתָנִיִּי**

יה לשחטני חזק מקי': אפילו למד' ו מודה דלזין מוזריני מן הדין דמחיה ו קלה נח אחיותו וגו' אין י' חלה נח וקח את אחיו ב' אחיו ובה אמו מנין ויחלה ויחלה קל ומומר יהוה למחיה וסדרת ערות אחותו ב' אחיו וגו' וסס י' ופליגי תנאי ב' בתר' א' ויחלה ויחלה עונש לדרשא (א) ועונש דבה אחיו ופליגי חסומין היה דבני אזהרה דילפינן (א) [=] אפשיים לדרשא אחרת: אפילו ב' כתיב שחטוהו (קרא י') לא הביאו ומוירה שזה הוא ומופנה היה לכן וזו מן הדין כק"י שאלם מן מעלתו א' :

ה' (תולין דף נ.ו.)¹: **מכולהו** שכן לא נקט מותר טפי מגול וגניבה וכמה דאיכא למיפרך שכן יש צהן מעשה:

בַּת בָּאן נִמְחָק) (ש"ח: יז) ע"י לְעִיל חוּם ח: יח) נִדְרִיל אֲבֵל
נִדְרִיל כְּמוֹ שֶׁמִּשְׁמָרְשׁ (ש"ח: כד) לְכִרְחִיבָה כְּלוֹמַר מִמְּבֹרָח
יִסָּח אִי אִיסֻרֵּהוּ כְּאִכְלָה אֵלָּא בְּכוּיִת רָצִיל דְּכָל בְּרִי לְעִיל

מסורת הש"ס

(א) סוכה מ: ויש"נ. (ב) עירובין
ל: כרמית כ: (ג) טההדרין נד.
וש"נ מכות ז: (ד) פי ירש'
יבמות פ"א ה"א, (ה) מכות
יד, (ו) פסחים סו, (ז) |וע"ע
מ' יבמות קיד: ד"ה משום,
חולין קכ. ד"ה שקל.

הנהות הב"ח

(א) נבי' אלה אומר אביי קרי' נבי' כנ"ל וכן איהא בילקוט דמי' תקפיה' ולמנעי בילקוט שם איהא ר' אבין וכן מנחם כחוס' ד"ה איהא וכן משמע בלח"ו מנח' (ב) ר"ש ד"ה איהא וס' לר' הס"ד ונא"כ מה"ד כמ"ד כמילד הקריב על פני השדה: (ג) שם ד"ה איהא למד' ס' לנדשא אהריתא ושגם ס' לנדשא אהריתא וכן אביו וכן אמר אין מניע בת אביו וכן אמר אין מוסרין:

שינויי נוסחאות

[illegible]